

ZWERVERSLIEFDE DEEL 24.

Bridgesociëteit ‘De Blauwe Kring’ kende een bewogen geschiedenis. De huidige bezoekers dachten bijna allemaal dat de naam van het statige pand iets te maken had met de tijd waarin er nog flink werd gerookt in de speelzaal waar de meest uiteenlopende denksporten plaatsvonden, maar dat was niet waar.

In het begin van de 20^e eeuw was het jonkheer Otto van Blaauw tot Zeebergen die, om af en toe verlost te zijn van de verplichtingen als magistraat en echtgenoot, de sociëteit had opgericht. In die tijd was de locatie alleen nog maar toegankelijk voor personen van het mannelijke geslacht, die zich wilden ontspannen met een zorgeloos spelletje Whist of een afleidende partij schaak.

Omdat de jonkheer gezegend werd met vier prachtige dochters die bovendien allemaal ook nog een zeer sterk karakter hadden werd deze entree restrictie al snel bijgesteld. Mede hierdoor werd ‘De Blauwe Kring’ in de loop van de 20^e eeuw beschouwd als een van de meest vooruitstrevende gelegenheden waar behalve denksporten ook exotische tijdverdrijven als yoga en origami hun intrede deden.

Heden ten dage was het pand nog wel eigendom van de familie van Blaauw tot Zeebergen maar betaalden de gebruikers een huurbedrag. Dit was heel laag en daarom werd de laatste nazaat van de familie, jonkvrouw Diana, altijd met veel egards ontvangen als ze jaarlijks de club een soort staatsiebezoek bracht.

Diana was niet een van de beste bridgers maar droeg het spel een zeer warm hart toe. Als ze haar bezoek met een keurig op handgeschept papier geschreven brief aankondigde deelden de dienstdoende wedstrijdleiders haar altijd in in een lijn met een aantal geschikte en plezierige tegenstanders. Jonkvrouw Diana was populair bij de leden omdat ze nooit uit de hoogte deed en ook door de volgende spectaculaire gebeurtenis aan de bridgetafel:

	♠B97532	
	♥-	
	♦T986532	
	♣-	
♠H		♠V
♥AHB64		♥VT982
♦B74		♦AHV
♣AHT6		♣VB85
	♠AT864	
	♥753	
	♦-	
	♣97432	

Oost had deze hand geopend met 1♥ en Diana had, voor haar doen, ongelofelijk roekeloos met 1♠ gevolgd. West had een prachtige hand mét veel punten én veel harten mee en wilde best klein slem spelen als zijn partner één aas had. Hij bood 4 SA en hoopte dat zijn partner dat als azen vragen zou opvatten. En toen was het de beurt aan Noord. Rietje van Miltenburg, Diana’s partner voor die avond kon haar ogen niet geloven. Zes schoppen mee en ook nog eens twee renonces; dit vroeg duidelijk om een

preëemptieve actie. Misschien kon de tegenpartij wel 7♥ maken. In plaats van te wachten tot de tegenpartij dat ook daadwerkelijk bood, legde Rietje met rode wangen zelf al 7♠ op tafel. Oost doubleerde met een verontschuldigende blik naar de geëerde gast en Diana zuchtte, bang dat haar twijfelachtige volgbod helemaal tegen haar had gewerkt. Toen echter West met ♣A startte en Rietje haar geweldige dummy op tafel legde fleurde ze helemaal op. Ze troefde op tafel en troefde een ruitentje in de hand. Toen onder ♠A de Heer en de Vrouw vielen was het gedoubleerde groot slem al snel gemaakt.

‘Grutjes’, zei Diana. “Dat was nou ook weer niet de bedoeling.” Met glinsterende ogen keek ze haar tegenstanders aan. “Weet u wel dat dit de eerste keer is dat ik een groot slem maak en dat met zo weinig punten. Dat vraagt om iets speciaals want succes moet je delen!”

En Diana van Blaauw tot Zeebergen gaf een rondje voor de hele bridgeclub en kon daarna niet meer stuk bij alle leden. Behalve dan bij barkeeper Adriaan Hulst die verklaarde nog nooit zo hard gewerkt te hebben. “*Gedoken in een hoek, te murw om nog te klagen*” citeerde hij na afloop van de avond.

Ook deze competitieavond was haar bezoek al ver van tevoren aangekondigd en wedstrijdleader Jan Wauters had voor een passende indeling gezorgd voor Diana en de vriendin die ze meestal op dit soort bezoeken meebracht. De jonkvrouw was altijd ruim op tijd maar het duurde deze keer tot vlak voor aanvang dat een wat opgewonden ogende Diana binnenkwam. Niet met haar gebruikelijke vriendin, maar met een kleine, stuurs om zich heen kijkende, man.

“Och heden, Rietje moest op het laatste moment afzeggen vanwege een ongesteldheid. En ik had zo’n moeite om iemand bereid te vinden om mee te gaan. Maar vanmiddag bij mijn kapper hoorde ik van deze meneer. Hij schijnt goed te spelen en speelt bij een nieuwe vereniging in het zuiden van de stad...” Diana keek een beetje verwilderd om zich heen. “Enfin, dit is meneer Harco van Raal en ik ben heel blij dat hij vanavond met me wil spelen.” Ze keek de man stralend aan. “We gaan er een gezellige wedstrijd van maken, toch partner?”

Harco van Raal bromde wat en keek misprijzend om zich heen. Toen trok hij zijn gezicht in de plooi alsof hij zich herinnerde waar hij was en zei: “Natuurlijk mevrouw, ik zal mijn best doen.”

Jan Wauters keek het tweetal peinzend na terwijl ze naar hun eerste tafel liepen. Het leek hem dat de jonkvrouw misschien al te haastig een partner had gekozen voor deze avond. Maar hij schudde inwendig zijn hoofd. Hij was zelf niet de makkelijkste. Hoe kon hij na een paar ogenblikken al zijn mening klaar hebben! De jonkvrouw was zo’n lief mens, het zou wel loslopen.

Op de eerste tafel zaten Geert-Jan Vörst en Janna Plafond al welwillend te wachten op hun tegenstanders voor de eerste vier spellen. Geert-Jan die al op verschillende gelegenheden tegen Diana had gekaart heette haar van harte welkom op de tafel en wilde graag nog verder informeren over Diana’s partner Rietje maar werd onderbroken door haar nieuwe partner. “Met excuses, maar ik denk dat we aan het eerste spel moeten beginnen. Straks hebben we die tijd misschien hard nodig.”

“Natuurlijk.” zei Geert-Jan. “U heeft gelijk, meneer...?”

“Van Raal,” zei deze en opende 1SA. De andere mensen aan tafel keken wat verbouwereerd naar elkaar maar besloten stilzwijgend te gaan spelen zonder verder commentaar.

De eerste drie spellen van de tafel speelde Harco van Raal volledig superieur af en tegen. Hij maakte een slag extra in een deelscorespel en speelde twee manches van de tegenpartij zodanig tegen dat ze naar een overslag konden fluiten. Hij voelde hierover wel enige voldoening maar kon die niet aan tafel bevestigd zien. Toen hij een zeker lijkende overslag in een SA contract had voorkomen en wachtte op een compliment van zijn partner, glimlachte die slechts naar de tegenpartij en zei notabene: “Goed gespeeld, Janna.”

“Goed gespeeld, mijn grootje,” dacht Harco. “Ze kunnen er niet veel van, maar goed ik zal er het beste van proberen te maken.”

Op het volgende spel opende zijn partner 1♣ en na een pas van oost zat Harco in een tactische situatie. Hij had:

♠HV5

♥AH2

♦875

♣VB96

Echte diepgaande afspraken hadden ze niet gemaakt na een 1♣ opening. Hij zou natuurlijk 1♦ kunnen bieden om het volgende bod van zijn partner af te wachten, maar daar dacht hij geen seconde over na. De kans dat zijn partner 1SA zou herbieden was hem te groot en dan zou de ‘freule’ moeten afspelen. Wat hem betrof zat het contract dan definitief in de verkeerde hand.

Van Raal tastte in zijn biedboxje en legde 3SA op tafel waarna iedereen beleefd het zwijgen deed. West kwam uit met ♦V.

♠A

♥V973

♦H43

♣AHT74

♠T876

♥B84

♦AVBT9

♣8

♠B9432

♥T65

♦62

♣532

♠HV5

♥AH2

♦875

♣VB96

Harco beseftte zich dat hij zijn definitie van verkeerde en goede hand misschien een beetje bij moest stellen. In de Noordhand waren 11 of 12 slagen in een SA contract zeker en wat nog erger was; 12 slagen met klaveren als troef leken voor het neerleggen. Harco van Raal herpakte zich. Als ♦V een uitkomst van een lengte was dan zou oost makkelijk ♦A in tweeën kunnen hebben. Dan kon hij door te duiken nog steeds 11 slagen halen en trouwens zijn partner leek elk gemaakt contract toe te juichen dus wat maakte het uit... Hij speelde een kleintje op ♦V en weer een kleintje

op ♦B. Hierna ging Janna Plafond in de denktank en produceerde ♦A en nog twee vrije ruiten. 3SA -1!

Er viel een eerbiedwaardig stilte over de tafel. Harco van Raal was een beetje rood geworden toen zijn tegenstander in de derde slag met haar verborgen ♦A op de proppen was gekomen. Maar hij werd nog roder toen zijn partner west complimenteerde met haar tegenspel: “Wat leuk gespeeld, Janna. Zelfs mijn partner werd er helemaal tureluurs van.” Janna glimlachte maar zag toen het rood aangelopen hoofd van Harco van Raal. “Och hemeltje, ik start altijd de hoogste van een interne..eeh..dinges, serie! Dat staat op onze systeemkaart hoor meneer.”

Het was de start van een veelbewogen avond voor Mijnheer van Raal.

Wordt vervolgd...